

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

14/5414-

24.02.2015

Høring om ny autorisasjonsordning for helsepersonell utdannet utenfor EØS

Det vises til høringsbrev med forslag til ny autorisasjonsordning for helsepersonell utdannet utenfor EØS og Sveits. Høringsnotatet inneholder forslag til lovendringer og forslag til ny forskrift om tilleggskrav for autorisasjon av helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra land utenfor EØS og Sveits.

Kunnskapsdepartementet støtter forslaget til ny autorisasjonsordning for helsepersonell som skal bedre effektivitet og gi god måloppfyllelse. Dagens autorisasjonsordning har flere svakheter. Blant annet har søkere flere ganger vist til uforutsigbarhet i behandlingen av sine saker. I stortingsmeldingen om God kvalitet – trygge tjenester påpekes at dagens autorisasjonsordning ikke er tilpasset helse- og omsorgstjenestens krav til pasientsikkerhet og behov for språkferdigheter.

Kommentarer til høringsforslaget

I forslaget står det at det som utgangspunkt skal stilles krav til at søkers eksamen er jevn god med tilsvarende norsk eksamen og utdanning, men at kunnskap ervervet ved tilleggstudning og yrkeserfaring kan kompensere for mindre vesentlige mangler i utdanningen.

Kunnskapsdepartementet mener at det bør vurderes et strengere krav om at det skal legges vekt på tilleggstudning og yrkeserfaring. Det kan være at søkere har lang praksis innenfor et område men mangler teoretisk opplæring i det, og det vil virke urimelig overfor søker at det da blir opp til Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAK) å vurdere om de legger vekt på det eller ikke.

Kunnskapsdepartementet er enig i at jevn godhetsvurdering bør foretas innledningsvis slik at søker raskt gjøres oppmerksom på om han/hun kan bli godkjent, som nevnt i pkt. 4.1. I høringsnotatet står det at søkere som i dag får avslag på sin søknad fordi utdanningen ikke

anses jevngod med norsk utdanning, får en viss veiledning med hensyn til hvilke mangler som foreligger, men søker må selv finne ut hvordan supplerende utdanning og kompetanse kan skaffes. For å sikre tilgang til personell med rett kompetanse og for å kunne ta i bruk verdifulle ressurser og arbeidskraft, er det behov for å vurdere mer målrettede tiltak slik at denne gruppen raskere kan oppnå norsk autorisasjon. Det vises her til en utredning, som er satt i gang av BLD, om kompletterende utdanning for søkere med høyere utdanning utenfor EØS som søker om godkjenning for å utøve et lovregulert yrke i Norge.

I pkt. 4.9.2 i forslaget står det at det i avslaget må fremgå hva som er grunnlaget for avslaget og hvilke krav i helsepersonelloven § 48a som ikke anses som oppfylt. Videre at dersom SAK gir informasjon om kompetansegivende tiltak vil dette ikke legge føringer for behandlingen av eventuell ny søknad om autorisasjon etter gjennomføring av tiltakene. Departementet mener det må vurderes om det i et vedtak fra SAK klart må fremgå hva som mangler og hvordan SAK mener at de kan rettes på. Videre bør det være informasjon om hvor søker kan henvende seg for å få rettet mangelen. Et slikt vedtak kan være bindende for SAK ved en senere behandling av søknad. Dette for å sikre forutsigbarheten til den som har søkt om godkjenning og gjennomført det som SAK påpekte. Et vedtak med krav om kompetansehevende tiltak kan være bindende for SAK i for eksempel tre år for å sikre at det tas høyde for eventuelle endringer i utdanningene. Det er SAK som setter kravene, og de burde derfor inngå avtaler med utdanningsinstitusjoner, i tråd med tanken bak forslaget til fagprøve som nevnt i pkt.4.4.3. Men dersom manglene er så store at et nytt studium må gjennomføres, må søkeren søke om opptak ved en utdanningsinstitusjon på vanlig måte.

Departementet er enig i at språkkunnskaper er viktig for alle helsepersonellgrupper. I forslaget står det at dokumenterte språkkunnskaper bør inngå som vilkår for autorisasjon for søkere til samtlige helsepersonellgrupper med utdanning utenfor EØS. Det bør vurderes samme ordning for språkkunnskaper som for søkere fra EØS, dvs. at dette tas etter en eventuell autorisasjon. Det vil si at søker blir autorisert, men for å kunne starte i yrket må søker ha dokumentert nødvendige språkkunnskaper. Departementet er også enig i at arbeidsgiver og det enkelte helsepersonell fortsatt har ansvaret for å påse at helsepersonellet har nødvendige kvalifikasjoner.

Med hilsen

Fredrik Dalen Tennøe (e.f.)
avdelingsdirektør

Lena Engfeldt
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.